

ИЗБИРАНЕ НА КУМИЦА

Нѣколко лазарки, китно премѣнени, отиватъ на рѣката. Наблизо се виждатъ селски кѣщички, потънали въ зеленина.

Лазаркитѣ носятъ цѣвнала върба и цвѣтя, вървятъ уловени за рѣце и пѣятъ :

Брала мома пѣстра китка,
да си кичи златни плитки,
ой, Лазаре, Лазаре.
Увила е до три вѣнци,
до три вѣнци росно цвѣте:
първи вѣнецъ зеленъ здравецъ,
втори вѣнецъ жѣлта върба,
трети вѣнецъ отъ любиче.

Спиратъ се край рѣката и започватъ да увиватъ вѣнчета отъ върба и пролѣтно цвѣте.

ПЪРВА ЛАЗАРКА (весело). Да видимъ тая година, чие вѣнче най-първо ще трѣгне по водата. Божичко, какъ ми се иска, мене да избератъ за кумица!

ВТОРА ЛАЗАРКА. Дано моето вѣнче изпревари всичкитѣ! Я вижте го, колко е хубаво! Игличината грѣе като едри златни мѣниста, пѣкъ теменужката се усмихва съ синитѣ си очички... Сякашъ иска да ми проговори.

ПЪРВА ЛАЗАРКА. Хайде, дружки, готови ли сте? Наредете се всички край рѣката. Вѣнчетата ще хвърлимъ едновременно съ дѣсната си рѣка и ще пѣемъ.

ВСИЧКИ. Нека Севдалина захване пѣсенъта. Тя най-хубаво пѣе отъ всичкитѣ!

(Севдалина подхваща пѣсенъта, следъ нея запѣватъ всички, като хвърлятъ въ рѣката едновременно вѣнцитѣ)